

УІММ В ЧІКАГО ОДЕРЖАВ 1,650 ДОЛЯРІВ НА ПРОЄКТ ВІДЗНАЧЕННЯ 200-РІЧЧЯ ЗСА

Чикаго, Іллінойс. — Іллінойська Стейтс Комісія 200-річчя Американської Незалежності призначила Українському Інституту Модерного Мистецтва в Чикаго 1,650 долар. дотацию порядком т.зв. дорічногового фонду («мечінг грент»), на підтримку проекту цього Інституту під назвою: «Дереворит як популярне мистецтво в минулому й сьогодні».

Організатори цього проєкту, який проходитиме протягом одного із вікендів у лютому 1976-го року, інформують, що центральною точкою дієї програми буде виставка дереворитів українського мистця Якова Гніздобського, який також проведе виставки - демонстрації як виконання дереворити. Вудуть також показані дереворити й іншого, ще не названого, мистця - графіка, але неукраїнського походження. Під час дводенної виставки будуть також висвітлені фільми та відбудуться кілька виступів про діяльність мистецтва. Під час того вікенду також будуть вперше показані дві рухомі виставки, тобто такі, яких описати зможуть аннотизувати школи, університети, музеї чи інші установи. Одна із цих рухомих виставок складатиметься із збільшених фотоґрафій, які зображуватимуть техніку виконання деревориту. Друга буде подібного формату, але асередковуватиме увагу на історії деревориту, зокрема в ССД під час Американської Революції.

Організатори проєкту Українського Інституту Модерного Мистецтва інформують, що одним із головних завдань цього проєкту є стати прикладом для інших громад, щоб організувати подібні програми і виставки, які зацікавили б не тільки українських мешканців, але підлеглих даної місцевості. Після закінчення дводенної

**Святкування 200-річчя ЗСА
включають фестивалі в честь
робітництва**

Вашингтон, Д. К. — Управління для Відзначення 200-річчя Незалежності Америки (АРБА) апробувало ряд проєктів для вшанування американського робітництва в рамках широко запланованих святкувань 200-річчя Америки. Крім участі в річному Фестивалі Амери-

Кентакі, під час минулорічних святкувань Дня Праці. Проект АФП-КІО, який має назву „Фестивалі Працюючого Американця", був офіційно затверджений АР-БА та буде частинно фінансований цією установою, як рівнож федеральним урядом через Департамент Праці.

**УКРАЇНСЬКО-
АМЕРИКАНСЬКИЙ ДЕНЬ
В БОФФАЛО**

Вовфало, Н. Й. — Управа Відділу Українського Конгресового Комітету інформуює, що в неділю, 17-го серпня ц. р. тут на площі української православної громади при 200 Комо Парк булевард у Чікаго, Н. Й. відбудеться Українсько-Американський День, яким українська громада Вовфало відзначить 25-річчя Відділу УККА. У програмі передбачено: відкриття — Василь Шарван, голова Відділу УККА, слово члена Централі УККА і вручення грамот; виступ співачого гуртка „Світляки” з Торонта під керівництвом Стефанії Шимко; виступ танцювального ансамблю „Дунай” із Ст. Катрине під кер. Ореста Самца і артиста Володимир Довганюка з Торонта в ролі „Гриця Зоулі”; гудульський тріості музиканти під кер. дудульський танцювальний гурток СУМА з Вовфало під кер. Юрія Гудим'яка. У програмі також гри для молоді, мистецькі виставки, буфет, забава за танцями тощо.

Михайло Мочернюка; г

Іванна Іванчук

виставки в Чикаго, Український Інститут Модерного Мистецтва планує видати памфлет, в якому будуть описані проблеми, зв'язані з організацією такого проєкту, будуть накреслені позитивні і негативні цієї виставки, як також різні поради. Цей памфлет повинен послужити другим громадам в організуванні подібних проєктів.

Співдиректоріями цього проекту Українського Інституту Модерного Мистецтва Лідія Петруняк - Колоччик та Іванна Іванчука, професор мистецтва в Говернорсе Стейтському університеті в Парк Форест Савт, Ілліной. Між іншим, проф. Іванна Іванчука — це дочка Івана Іванчука, колишнього — досвідченого головного контролера УНСозу і теперішнього почесного члена Головного Уряду УНС.

Український Інститут Модерного Мистецтва — це неприбуткова установа, яка має на ціль підтримувати мистців українського походження та поширювати зацікавлення їхньою творчістю серед українських і неукраїнських мешканців Чикаго, як також і в інших містах ЗСА і Канади.

АМЕРИКАНСЬКІ КОНГРЕСМЕНИ ПІД ЧАС ВІДВІДИН У МОСКВІ ІНТЕРВЕНЮВАЛИ В СПРАВІ ЕМІГРАЦІЇ ЖИДІВ І УКРАЇНЦІВ ІЗ ССРСР

Москва. — У вівторок, 12 серпня, група американських конгресменів, які під проводом спікера Палати Репрезентантів Карла Альберта, тепер відбувають офіційні відвідинки СРСР, передала совєтським властям список із прізвищами кількох соток жидів і українців, які хочуть емігрувати із Совєтського Союзу, але не одержують на це дозволу. Про цю інтервенцію конгресменів в справі еміграції українців і жидів повідомив західний кореспондент демократичний конгресмен Сидні Ейтс із Ліліану, Згідно з інформацією „Нью Йорк Таймсу“ з середи, 13 серпня, совєтські власті „обіцяли дати відповідей“ конгресменам в цій справі. Конгресменка Мілліс є в т. Фейник, республіканка з Нью Джерсі, висловила переконання, що американські законодавці незабаром одержать відповіді щодо тих осіб, долею яких турбуються.

Під час своїх розмов із членами Верховного Совету дієти американські конгресмени перестерігли советських законодавців, що якщо Москва не додержуватиметься таких постанов т. зв. Європейської Декларації, підписаної недавно в Гельсінках, як право на вільнішу еміграцію, то це може, «дуже напружити» відносини між ЗСР та СРСР. Демократичний конгресмен Джон Бранджен із Індіани заявив членам Верховного Совету, що багато американських законодавців підтримують політику «детанту», але якщо СРСР не додержуватиметься постанов Гельсінської

декларації, зокрема тих, які стосуються вільної еміграції та людських прав, то справа „детанту” може стати головним питанням президентських виборів у 1976-му році, що вийде не на користь Москви. Конгресмен Вільям Грін, демократ із Пенсильванії, заявив, що питання вільної еміграції не є однією проблемою, яка

може пошкодити зв'язкам між ЗСА та ССРСР. Він вважає, що американський народ стурбований закупівлею Советським Союзом великої кількості американського зерна, що може спричинити високі підвищення в цінах харчових продуктів у ЗСА. Як відомо, секретар сільськогосподарства Ерл Баттл в понеділок, 11 серпня, закликав американських експортерів зерна тимчасово припинити всі додаткові продажі для Советського Союзу, з уваги на те, що посуха в деяких частинах ЗСА може спричинитися до децю менш ніж жниж кукурудзи, ніж було передбачено.

Після дводенних нарад із членами Верховного Совету, американські конгресмени, зокрема спікер Палати Репрезентантів Карл Альберт, заявили кореспондентам, що їхні розмови були «відверті але приязні». Конгресмени Альберт сказав, що совєтські законодавці твердили, що совєтські жиди не мають жадних проблем із вїзнізом до СРСР, а також заявили, що питання еміграції не повинно бути пов'язане з питанням полетів торговельних умовин. Як відомо, минулого сїчня Москва відкинула американський торговельний закон, бо він містив додаток, який саме пов'язував вїзнішу еміграцію з поліпшенням торговельних зв'язків між СРСР і США.

Конгресмени, які тепер відвідують ССРСР, сказали соведським законодавцям, що цей додаток до торговельного закону не буде уведений під час поточної сесії Конгресу.

Група американських конгресменів, які прибули до ССРСР минулого тижня, мала в середу, 13 серпня, залишити Москву і протягом наступних кількох днів відвідувати курорти над Чорним морем. Існує можливість, що вони зустрінуться з генеральним секретарем КПСР Леонідом Брежнєвим, який тепер перебуває на відпочинку.

ЗСА І СССР МАЛИ ДОМОВЛЕННЯ В СПРАВІ СОЛЖЕНИЦІНА

Скатсдейл, Арізона. — У висторі, 12 серпня, Соррен Растейд, секретар Вілого Дому для визначування зустрічей, заліва на полуценку місцевого Ротарі клубу, що президент Джералд Форд кількакратно відмовлявся зустрітись із російським письменником - дисидентом і нобелівським лауреатом Александром Солженіциным, бо Вілий Дім хотів додержати обіцянку, дану перед депортацією Солженіцинина із СССР, що змізміу за те, що Москва не арештує Солженіцинина, американський Уряд „холодно” ставитиметься до Солженіцинина, коли він прибуде до ЗСА. Як відомо, Вілий Дім первісно твердив, що президент Форд відмовився зустрітись із Солженіциним тому, що державний секретар Генрі Кіссіджер вважав, що така зустріч може пошкодити політиці „відпруги” між ЗСА і СССР. Натомість Растейд натякув, що спосіб трактування Солженіцинина Вілім Домом був вирішений ще перед депортацією Солженіцинина із Советського Союзу, як та-

кож нятикув, що американський Уряд частинно співприязняє до того, що Солженіцинові та його родичі дозволено вийхати на Захід.

Ці заяви Воррена Растенда заперечув державний секретар Кіссіджер, заявляючи кореспондентам, що він минулого року дійсно звертався до совєтських власників, щоб вони не арештували Солженіцина, але сказав, що не було жадного домовлення, що взаіму за те Віллі Дім "ігноруємо" Солженіцина, коли він прибуде до Вашингтону. Кіссіджер сказав, що інтерпретація заяви Растенда кореспондентом газети, "Ди Скатсдей Прогрес" є цілком безпідставна. Рон Нессен, пресовий секретар Вілого Дому, сказав, що Воррен Растейд твердить, що преса "фальшиво цитувала" його заяви в Скатсдей. Натомість редакція газети, "Ди Скатсдей Прогрес" заявила, що їхній кореспондент, Майк Петрі, був присутній під час промови Растенда і точно передав слова цього речника Вілого Дому.

БОРотьба португальців перекинулась на армію

Лісбона, Португалія. —
Боротьба португальських ан-
тикомуністів проти прокому-
ністичного уряду прем'єра
Васко Гонсалвеса, урядую-
чої „тройки” і військово-
хунти набрав чимраз вираз-
ніших форм. У вівторок, 12
серпня ц.р., 12 високих стар-
шин армії, яких усунуто з
так званої Револьуційної ра-
ди, внесли підписану тися-
чами старшин і воїків пети-
цію на руки президента Пор-
тугалії Франсіа да Коста
Гомеса, протестуючи проти
політики теперішнього уря-
ду, який, мовляв, намагаєть-
ся створити в Португалії ко-
муністичну державу східно-
європейського зразку. Бюро
Президента не подало поки-
що кількості підписів, однак
спонсори петиції повідомили,
що їхні заходи підтримує 90
процент усіх військовиків. В
наслідок цього протесту і за-
гального опротиву населен-
ня комуністам в північній і
центральній Португалії, Ра-
да революції мала відбутися
наглі засідання в середу, 13
серпня, для обговорення по-
літики теперішнього прем'є-
ра Гонсалвеса і його уряду.

Документ вимагає від пре-
зидента Гомеса вибору між
великою більшістю порту-

гальського народу і прем'єром Гонсалвешем з його прокомуністичною політикою і пропонує створення уряду, який запровадив би в країні соціал-демократичну форму правління.

Пресові агенції інформують з Лісбона, що ще перед проголошенням протестної петиції політичні партії Португалії розпочали були кампанію проти Гонсалвеша і його уряду і ця кампанія у деяких місцевостях перетворилася у відкриту боротьбу на вулицях міст. Антискомуністичний рух повністю підтримує провід Римо-Католицької Церкви. Досі було знищено і спалено понад 40 будинків, у яких приміщувались бюра комуністичної партії. Боротьба португальських патріотів з комуністами продовжується у різних місцевостях країни. Заходима Соціалістична партія Португалії у середу, 13-го серпня, відбуває в місцевості Евора великий антискомуністичний мітинг, метою якого було підтримати ген. Педро Пезарра Корея, команданта швидного відтинку, який симпатизує з антикомуністами і належить до групи 9-х викинених з Революційної ради офіцерів.

Анна Чорнодольська виступить на Союзівці цього вікенду

Союзівка. — Цієї суботи 16-го серпня д.р. атракцією мистецької програми на Союзівці буде виступ оперної співачки сопрано Аліни Чорнодольської з Монреалю, яка здобула собі досі неабияку славу на канадських, американських і навіть європейських сценах виступаючи в операх, та в індивідуальних і збірних концертах. Дуже часто співачка виступає на канадській телевізії, де завжди подас своє українське походження.

Після концерту, відбудеться, як кожної суботи, забава з танцями під звуку оркестри Богдана Гіркача.

По полудні постійні і принагідні гості Союзівки матимуть змогу оглянути мистецьку виставку образів Любослава Гуцалюка, а вечором милуватимуться ви-

Анна Чорнодольська

ступами артистів Українського Оперного Ансамблю з Нью Йорку, які ставитимуть комічну оперету на 3 дії І. Котляревського і М. Лисенка «Наталка Полтавка». Початок виставки: год. 8-ма вечора.

В МІОНХЕНІ ПРИ УВУ ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ HeCUC

Мюнхен, (ЦЄСУС) — В днях 1-5 серпня ч.р. відбуваються тут у приміщеннях Українського Вільного Університету Конференція Центрального Союзу Українського Студентства (ЦЄСУС), в якій взяли участь студенти з Австрії, Англії, Бельгії, Італії, Німеччини й Франції та з Канади і ЗСА. Конференція зпройшла при активній підтримці Ректорату і професорського складу УВУ. Метою Конференції було розглянути організаційний стан студентського руху в Європі і накреслити напрямні діяльності на майбутнє. На програму Конференції склалися ряд доповідей: проф. В. Янів: "Історія українського студентства як проблематика його в сучасності"; проф. Р. Жук: "Роль студентства в розбудова української культури".

На офіційному відкритті Конференцію привітали представники місцевої Студентської громади, як і представники УВУ, НТШ та УТТІ. о. протопревісер П. Дубиць-

Президію Конференції ставили: А. Чорнодольський — голова ЦесСУС-у, З. Зварич — передсідник Конференції (ЦесСУС), Х. Марчук — секретар Конференції (СУ-СН), Т. Лончина — голова Комісії СУСТЕ.

Новий етап СУСТЕ

Найважливішою точкою Конференції було пробудити до нового життя Союз Українських Студентських Товариств Європи (СУСТЕ), що й досягнуто. Учасники з 6-и країн Європи, після ґрунтовного розглянення критич-

ного стану, в якому нині знаходиться ССУСЕ, рпшляти створити тимчасову Комісію ССУСЕ, яка має за завдання а) фінансово підбати проведення уряду Управлі С. С. Г. нопі, Управлі через експертів Надзвичайного З'їзду ССУСЕ до одного року і б) рпшчовно вести активну діяльність та координацію праці серед студентських товариств Європи. До Комісії ССУСЕ увійшли: Т. Лонгіна (Італія) — голова, члени: М. Томашек (Австрія), В. Лічманек (Англія), З. Коваль (Бельгія), Б. Робін (Німеччина), Б. Мітревич (Франція). Комісія ССУСЕ має намір скликати З'їзд ССУСЕ на Великдень - 76 р. в Рімі. Конференція рпшжко усталила, щоб Комісія згодя в постійному контакті з Управлою ЦеСУС-у для координації діяльності і підготовки до Світового Конгресу ЦеСУС-у, який має відбутися у Вашингтоні в серпні 1976 р. у зв'язку із святкуванням 200-річчя Незалежності США.

29 січня — День солідарності студентів з рухом опору в Україні

Конференція, прослухавши звіт діяльності Комітету Оборони В. Мороза в ЗСА і Канаді, поданий А. Чорнодольським, широко обговорювала всі можливі роди акцій в обороні переслідуваних борців в Україні, як відкритий пресні і видання творів самвидаву, публічні виступи, наявування контактів з впливовими особами тощо.

Ставши на тому, що українська людина не може жити перебувати на українській (Закіснені на стор. 3-й)

Проф. М. Павлюк мав публічну лекцію в Манітобському університеті

Віннігер (ДС)). — На запрошення Департаменту Славистіки Манітобського університету відбулася тут 7-го серпня публічна лекція професора Миколи Павлюка з Бухарестського університету в Румунії на тему "Шевченко — основоположник сучасної української літературної мови". Зібрання відкрив і представив гостя численно зібраним присутнім голова Департаменту проф. Яр. Рудницький. Проф. Павлюк у своїй доповіді з'ясував роль Шевченка в розвитку української літературної мови, джерела його поетичного слова, народні й книжково-традиційні елементи його мовостилю, обильно цитуючи самого поета й наукову літературу про нього. В дискусії приймали участь проф. Яр. Розумний, мгр. С. Мухин, М. Оришук, д-р Яр. Кальба, М. Самсін, М. Костишин та інші. — Після доповіді гість відвідав Департамент славистіки, Сланистичну бібліотеку, а зокрема Колегію св. Андрія, де його представив професорам і студентам суддя І. Соломон.

Проф Павлюк ще розмірнює молодий вчений (нар.

1927 р. на Мармарошіні в Румунії в українській селянській сім'ї. Середню освіту здобув спочатку в українському, згодом в румунському ліцеї в м. Сіреті на Мармарошіні, а студіював у філологічному факультеті Харківського університету, здобуваючи згодом там такі наукові звання кандидата філологічних наук (1958 р.) після захисту докторської дисертації „Українські говірки Мармарошіні в Румунії”. З 1958 по 1974 р. працював в Букарестському університеті, викладаючи курси сучасної літературної мови, історичну граматику української мови, українську діалектологию, історію української літературної мови та ін. Проф. М. Павлюк за автором чи співавтором низки підручників з діяльної української мови. Займаючися довгий час збиранням матеріалів до регіонального атласу українських говірок в Румунії, він дав теж низку студій та розвідок з історії українських сіл на Мармарошіні. У Вініпезі він перебував від 6-го до 9-го серпня й висловив гарне враження як і своєю ерудицією як і поведінкою.

**В Детройті відбудуться
організаційно-інформативні
наради УНС**

Детройт, Міч. — Управа
Окружного Комітету Відді-
лів Українського Народного
Союзу Округа Детройт (го-
лова Володимир Дідик, се-
кретар Василь Папій) ін-
формує, що в суботу, 16-го
серпня ц.р. о год. 7:30 ве-
чора тут в Українському На-
родному Домі при 4653 Мар-
тин вулиці, відбудуться ор-
ганізаційно - інформаційні
наради для обговорення осн-
овної організаційної кампанії.
У нарадах зобов'язані участі

участі члени Управи Окружного Комітету, а зокрема секретарі та інші урядовці слідуючих Виділів: 20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504 і 596. У наарадах візьмуть участь головний предсідник УНСОюзу Носип Лисогір, головний секретар Володимир Сохан, головний контролер Іван Вапчук, головний радник Сеґен Репета і обласний організатор Богдан Дейчаківський.

СВОВОДА **SVOBODA**
 Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07310.
 Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
 Передплата: на рік — \$24.00, на 6 місяців — \$12.00, на 3 місяці — \$6.00. Для членів УНСОЮЗ — 50% м.п. За кожен зміну адреси — 25 ц. Чеків і "money orders" виставляти на "Svoboda".
 Статті і дописи, підписані авторами, не можуть відкликати до редакції. Редакція застерігає собі право в потребі використання матеріалів надісланих авторами. Незадоволення матеріалів повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застерігає, добувши задовільну копію з відповідного помітковою ознакою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
 P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Пам'ятаймо про наші скарги

Справжній піонер та великий подвижник української культури і мистецтва, зокрема українського, "писано-го слова" в Америці, п. Митрофан Сурмач у надрукованій в попередньому числі цього щоденника статті: "Ще не вмерла коломийка" звернув увагу і пригадав одне з найбільш печучих і рівночасно одне з найбільш — щоб не казати занедбаних — несподіваних завдань. Маємо на думці відповідне, фактове зібрання утривалених писем чи звукозаписаних напих культурних скарг та документів про них. Один Бог Святий знає, скільки з тих скарг уже пішло до сміття, як "старі барахло", а скільки ще може піти, якщо ми своєчасно, себто вже сьогодні — завтра не подбаємо, щоб ці пам'ятки і документи зберегли. Це бо відноситься не тільки до культури, але й історії нашого вже 100-літнього поселення в Америці в її як морально — культурному, так і фізично — матеріальному аспектах.

Не можна сказати, що в нас взагалі нічого в цій справі не зроблено. Напавки, деякі особи — одиниці, як і деякі установи депо прибирали і зберігали, але це як ніяк не розв'язує проблеми. Розпорешені про приватних домах і скринях та по кількох наших ще далеко від досконалих музеях, бібліотеках та архівах, пам'ятки і документи нашої історії і культури кожні самі по собі не можуть дати навіть приблизного образу цілості. На це необхідні центральний музей, центральний архів і центральна бібліотека, влаштовані за всіма модерними вимогами та про які всі знали б та мали б до них повне довіря.

Очевидно, все це легко сказати, але дуже трудно здійснити. Проте, немає на світі нічого неможливого. Завершуваний поступово Гарвардський Центр Українських Студій де яких п'ятнадцять років тому міг здаватися "місцем відірваної голови", але сьогодні він вже є реальною дійсністю. Перед ним те саме можна було сказати про пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні. Як у згаданих справах, так і коли мова про відповідне фактове збереження наших культурних скарг, потрібно, крім "побожного бажання", конкретного плану і програми та гурту ентузіастів для їх виконання. Все інше цілком певно, "прилітється". Отже, пам'ятаймо про наші скарги та про їх збереження!

Нова загроза інфляції

Гляд невідрадиних вісток вказує, що З'єднаним Штатам може загрожувати поширення інфляції, якщо уряд і приватний економічний сектор не розв'яжуть деяких проблем в економічному часі.

При продуцентах стали повідомити минулого тижня, що починають підвищити ціни на свої продукти, що напевно спричиниться до підвищення ціл різних промислових продуктів, які живлять "стале": автомобілів, холодильників, інших приладів домашнього устаткування тощо. Урядові економісти і спеціалісти з приватного сектора твердять, що за прикладом цих трьох корпорацій можуть піти всі інші американські продуценти стале.

Другою невідрадною вісткою було повідомлення Департаменту праці, що протягом лише гуртові ціни зросли на 1.2 відсотка, що становить другий по величині місячний зріст цього року, та що надовго зростає ціна на сільськогосподарські продукти, бо як за 4.0 відсотка. Самі речники департаменту праці заявили, що харчові продукти та корми для худоби подорожчали частинно через те, що Сполучений Союз закупив у ЗСА велику кількість різного зерна.

До підвищення ціл може спричинитися також те, що на випадок, як до кінця серпня Більш Дім і Конгрес не дійдуть до порозуміння щодо бодат тимчасового продовження урядової контролю над цінами американських нафтових продуктів, то з 31-м серпня перестане діяти закон, який надає Уряду право контролювати ці ціни. Тоді можуть зрости не тільки ціни на нафту, але також на продукти фірм, які користуються нафтою для продуктування своїх виробів. А така підвищення в цінах нафти й інших продуктів цілком правдоподібно, бо Конгрес, не розв'язавши енергетичної проблеми, пішов на односторонню літню відпустку, з якої повернеться щойно на початку вересня.

Як бачимо, Америці знову загрожують погіршення інфляції після того, як ситуація на протинфляційному фронті значно покращалася від минулого року, бо інфляційна стопа впала із 12 до 6 відсотків. Таким чином Більш Дім, Конгрес і приватний економічний сектор повинні негайно поробити потрібні заходи, щоб запобігти поновленню зростової інфляції. Конгрес повинен перервати свої літні вакації і прийти до порозуміння з Більш Домом відносно енергетичної проблеми. Сталева індустрія повинна відкликати заплановані підвищення в цінах своїх продуктів, або в порозумінні з Урядом, обмежити ці підвищення до мінімуму. Уряд з свого боку повинен цілком заборонити будь-який додатковий продаж зерна Сполученому Союзу, а не тільки тимчасово припинити його, як це в понеділок, 11-го серпня, зарядив секретар сільськогосподарства Ерл Батт.

Більш Дім, Конгрес і приватний економічний сектор не можуть допустити до того, щоб в ЗСА знову запанувала така сама серйозна інфляція, в якій находилася країна минулого року.

Президент Форд не мав права

Вашингтон. — У понеділок, 11 серпня, Федеральний Апеляційний Суд рішив, що президент Джералд Форд не мав права підвищувати на 2 долари мита на кожну бочку імпортованої нафти, як це він зробив цього року. Апеляційний Суд заявив, що Конгрес надав Президентові право обмежувати імпорту нафтові рини тільки встановленням квоти, але не підвищення мита. Рішення цього суду не означає, що встановлені президентом Фордом підвищення в митах будуть знесені, бо ціла справа тепер буде передана назад до Федерального Обласного суду для перегляду. Крім того, Більш Дім може внести апеляцію до Найвищого Суду ЗСА, щоб у принципі встановити право Президента підвищувати мито,

К. Крушельний

НАКЛЕНІШЬКІ СПОГАДИ

(1)

Шкода, яку завдали більшовицько-комуністичній системі книжки Солженицина, мусить бути досить дошкульною для кремлівських верховодів, коли вони рішуче протидіяти, але, як завжди, пропагандою. В ЗСА вже появилася переклад спогадів першої дружини Солженицина — Наталії А. Решетовської п. н. "Саня: життя з Александром Солженициним". Нам ще не довелось читати цю книжку, але зате трапилося нам на неї добра рецензія, що дає добру уяву про саму книжку, про її основну ціль тих, що опублікували її спочатку в Сполученому Союзі, а ось тепер вже пропала її і на Захід.

Автором рецензії є америкавська письменниця Сузан Джекобі, яка в роках 1969-1971 жила в Москві, а відтак, повернувшись до Америки, написала дві книжки про життя в Сполученому Союзі: "Московські розмови" і "Всередині совєтських шпиль". Підписаною доводиться читати цю другу книжку і подивляти, що авторка зуміла так добре охопити систему совєтського шпильництва. Тому з цікавістю довір'ям я читав рецензію Сузан Джекобі на книжку "Спогади першої дружини. Солженицина Наталії А. Решетовської".

Вже на вступі рецензії авторка каже, що "книжку Решетовської треба читати тільки, як умисне намагання совєтських властей підірвати характер і працю великого письменника, якого т власті вигнали. "Саня", будучи наклепницькою книжкою, доходить до розбіжностей і є надуманою та незрозумілою без докладного знання совєтської літературної політики". Авторка пише, що книжка Решетовської була продана західним видавцями пресовим агентством "Новості", що є організацією, близько пов'язаною з КГБ.

Авторка наводить, що 9-го березня 1973 року в "Нью Йорк Таймс" була надрукована стаття, в якій Солженицина немисловидно скритиковано. Під статтю був підпис Решетовської, яка відтак написала листа до "Нью Йорк Таймсу" і рішуче протестувала проти змісту того, що було надруковано в листі за її підписом. Вона писала, що її лист був змінений і містив у собі дописи працівника з "Новостей".

Сузан Джекобі висловлює впевнення, що поки спогади Решетовської були пропущені для публікації на Заході, пресова агенція "Новості" (читай КГБ — К. К.) поробила відповідні зміни і повставляла додатки, на що вказує той факт, що в контракті між "Новостями" та американським видавцем не дозволено зробити в американському виданні замітки в книжці про те, що рукопис книжки вже був опублікований у Сполученому Союзі. Другою загадкою є розбіжності в порівнянні з виданнями, яке появилася в Сполученому Союзі, а ось тепер вже пропала її і на Захід.

Решетовська декляла разів повторює і те, що Солженицин був ідолом для жінок і, використовуючи це, він по-лакейськи відплачувався їм за те. Все воно виглядало акуратним, — каже Джекобі, — але ймовірність того затмарена справою Воронянської, на що Решетовська зовсім тенденційно намагається, а саме, що Воронянська нібито "не могла простити собі того, що вона напідбалабурала об'єктивні й об'єктивні і тому повислася у своїй келії поруч портрета Солженицина".

Джекобі каже: "Продовжачи в книжці відверті факти, що можуть спричинити забування шпильки, є ті, що Єлизавета Воронянська поповнила самотужку після того, як розкрила перед аінградським КГБ, де перебувала машиністкою й примірник "Архієпископ-Гула". П допитували протягом 5-ти днів, а вона була одна з небагатьох людей, які знали про те, де знаходиться той скритий примірник "Гула", в якому у примітках (футнотах) були додані імена понад двох сот осіб — совєтських громадян, що вклипи свій уклі в книжку своїми спогадами про невірні табори. На жаль, контракт "Новостей" із західним видавцем не дозволяє на цю роль примітки.

На закінчення рецензії С. Джекобі пише: "Які помилки і недомогання Солженицина як письменника, мислителя і людини не були б, їх "Саня" не обійде, хоч ті недомогання можуть бути і важливими, але вони чекають радше перевірки серйозного біографа, ніж використання їх у спогадах його першої дружини з допомогою тайної поліції".

Цікаво, чому Сузан Джекобі не згадала однієї біографічної праці про Солженицина, яку з певністю можемо назвати серйозною. Це спільна праця двох американських авторів Дейвіда Бурга і Джорджа Файфера.

(1)

ний у Сполученому Союзі. Другою загадкою є розбіжності в порівнянні з виданнями, яке появилася в Сполученому Союзі заходом підпільного журналу саміздату "Векі".

С. Джекобі каже, що Решетовська мислячи у своїх спогадах межує із зворушливою реальністю, до чого модерна російська література досі не дуже вжодлася: переривання родинного життя безглуздім 25-літнім терором, терпіння і горе залишеної самотньої жінки, однак, в кінці таких гуманних тем, — каже рецензентка, — Решетовська повторює твердження, що "писання Солженицина про Сполучений Союз є продуктом його аристократії і параної".

Решетовська декляла разів повторює і те, що Солженицин був ідолом для жінок і, використовуючи це, він по-лакейськи відплачувався їм за те. Все воно виглядало акуратним, — каже Джекобі, — але ймовірність того затмарена справою Воронянської, на що Решетовська зовсім тенденційно намагається, а саме, що Воронянська нібито "не могла простити собі того, що вона напідбалабурала об'єктивні й об'єктивні і тому повислася у своїй келії поруч портрета Солженицина".

Джекобі каже: "Продовжачи в книжці відверті факти, що можуть спричинити забування шпильки, є ті, що Єлизавета Воронянська поповнила самотужку після того, як розкрила перед аінградським КГБ, де перебувала машиністкою й примірник "Архієпископ-Гула". П допитували протягом 5-ти днів, а вона була одна з небагатьох людей, які знали про те, де знаходиться той скритий примірник "Гула", в якому у примітках (футнотах) були додані імена понад двох сот осіб — совєтських громадян, що вклипи свій уклі в книжку своїми спогадами про невірні табори. На жаль, контракт "Новостей" із західним видавцем не дозволяє на цю роль примітки.

На закінчення рецензії С. Джекобі пише: "Які помилки і недомогання Солженицина як письменника, мислителя і людини не були б, їх "Саня" не обійде, хоч ті недомогання можуть бути і важливими, але вони чекають радше перевірки серйозного біографа, ніж використання їх у спогадах його першої дружини з допомогою тайної поліції".

Цікаво, чому Сузан Джекобі не згадала однієї біографічної праці про Солженицина, яку з певністю можемо назвати серйозною. Це спільна праця двох американських авторів Дейвіда Бурга і Джорджа Файфера.

Решетовська декляла разів повторює і те, що Солженицин був ідолом для жінок і, використовуючи це, він по-лакейськи відплачувався їм за те. Все воно виглядало акуратним, — каже Джекобі, — але ймовірність того затмарена справою Воронянської, на що Решетовська зовсім тенденційно намагається, а саме, що Воронянська нібито "не могла простити собі того, що вона напідбалабурала об'єктивні й об'єктивні і тому повислася у своїй келії поруч портрета Солженицина".

Джекобі каже: "Продовжачи в книжці відверті факти, що можуть спричинити забування шпильки, є ті, що Єлизавета Воронянська поповнила самотужку після того, як розкрила перед аінградським КГБ, де перебувала машиністкою й примірник "Архієпископ-Гула". П допитували протягом 5-ти днів, а вона була одна з небагатьох людей, які знали про те, де знаходиться той скритий примірник "Гула", в якому у примітках (футнотах) були додані імена понад двох сот осіб — совєтських громадян, що вклипи свій уклі в книжку своїми спогадами про невірні табори. На жаль, контракт "Новостей" із західним видавцем не дозволяє на цю роль примітки.

На закінчення рецензії С. Джекобі пише: "Які помилки і недомогання Солженицина як письменника, мислителя і людини не були б, їх "Саня" не обійде, хоч ті недомогання можуть бути і важливими, але вони чекають радше перевірки серйозного біографа, ніж використання їх у спогадах його першої дружини з допомогою тайної поліції".

Цікаво, чому Сузан Джекобі не згадала однієї біографічної праці про Солженицина, яку з певністю можемо назвати серйозною. Це спільна праця двох американських авторів Дейвіда Бурга і Джорджа Файфера.

Решетовська декляла разів повторює і те, що Солженицин був ідолом для жінок і, використовуючи це, він по-лакейськи відплачувався їм за те. Все воно виглядало акуратним, — каже Джекобі, — але ймовірність того затмарена справою Воронянської, на що Решетовська зовсім тенденційно намагається, а саме, що Воронянська нібито "не могла простити собі того, що вона напідбалабурала об'єктивні й об'єктивні і тому повислася у своїй келії поруч портрета Солженицина".

Джекобі каже: "Продовжачи в книжці відверті факти, що можуть спричинити забування шпильки, є ті, що Єлизавета Воронянська поповнила самотужку після того, як розкрила перед аінградським КГБ, де перебувала машиністкою й примірник "Архієпископ-Гула". П допитували протягом 5-ти днів, а вона була одна з небагатьох людей, які знали про те, де знаходиться той скритий примірник "Гула", в якому у примітках (футнотах) були додані імена понад двох сот осіб — совєтських громадян, що вклипи свій уклі в книжку своїми спогадами про невірні табори. На жаль, контракт "Новостей" із західним видавцем не дозволяє на цю роль примітки.

ВАТІКАН І НАШІ ПОЛЬСЬКІ СУСІДИ

ВІД РЕДАКЦІЇ: "Вісті з Риму", бюлетень Українського Пресового Бюро, що — як відомо — часто відкривалося опінію Блаженнішого Патріярха Йосифа, опублікували у своєму виданні з 10-го липня ц. р. статтю: "Наші сусіди — у східному блоці комуністичних країн та в західному плюралістичному суспільстві". Нижче передруковуємо цю статтю як з уваги на подані в ній інформації, так і на коментарі до них.

Польський католицизм і сьогодні беззаперечно вірний Апостольській столиці, але він є щоденно конфронтаційним із проблемою свого життя не тільки на сьогодні, чи завтра, а в перспективі найближчих десятиліть! І відповідальні за це польські церковні ієрархи свідомі цього: вони краще оцінюють положення, чим хтось, що живе безпечно в запліті, за далекими грубими мурами, і там просекте свої плани.

Сила польського єпископату в його спаяності! Він однаково бачить дійсність. — Серед польського єпископату не знайшовся жоден єпископ, який вважав б із цієї єдності. Ней феномен так живо нагадує нам українців, єдиність і однакою поставою всього єпископату Української Католицької Церкви в роках 1939 аж по сьогодні. Ні один єпископ не замовчав, асі взяли на свої плечі хрест Христовий і несли його як страждання, ісповідники віри й мученики аж до смерті! — Це, по-людськи беручи, болюча і трагічна сторінка новітньої історії нашої Церкви, але це світла сторінка!

Сила польського єпископату також у тому, що його пастирського слова слухає ціле його стадо. І це дає йому право захищати те стадо і говорити його іменем. Ней єпископат знає своїх словесних овець і співпрацює з ними. — Вже за самого введення до папства підписується так: "Варто є і остерігати згідно в тому, коли стверджують глибоку католицьку вірність польського народу. Це факт, що його відносно політичної близькості Церкви і населення так у минулих часах, як і в сучасності, Кард. Баджиджо, повернувшись зі своїх відвідан у Польщі, наволе підтверджує таку дійсність, як вийняткове свідчення".

Таке щире признание особливого свідчення польського народу Христовій вірі і спостереження тісного пов'язання Церкви і народу з нашого боку можемо тільки привітати. Жаліємо тільки, що про ті самі феномени, наприклад, в українському народі та про особливі свідчення серед інших, багато важких умов, про свідчення аж до ісповідництва й мучеництва включно, зважало умовчати, чи "не добується". Жаліємо з того приводу та водночас хочемо зирнути, що знайдеться церковної достойності, які так само щиро й відверто заговорять...

Суть усієї справи ось у чому: поїздка Казаролі дала доказ спаяності всього польського єпископату довічною примасою Польщі та підтвердила, що без єпископату й віруючого народу, що його підтримує, неможливо вирішувати ж і т т бових справ Церкви навіть тоді,

коли таке положення не вкладається у генеральний план дипломатії найвищого церковного центру. Феномен спаяності і консеквентної дії в умовах комуністичного режиму незвичайно характерний для Католицької Церкви в Польщі, коли вистіла до уваги, що Церква згідно своїй традиції не є помісником Першого, такою, як українська Церква, приналежна до східного християнства, де окремі Церкви за своїм канонічним правом і за своїм розумінням природи Церкви мали б утілювати більшу свободу у самоуправлінні та в спаяності своєї ієрархії. Монсеньйор Пожиджі перебував у Польщі цілий місяць, прослідкуючи настрої і можливості, нормалізування життя між комуністичним правлінням з одного боку, та Католицькою Церквою — з другого. Крім цього його завданням було узгодити також цілий ряд питань між Римом і польським єпископатом. Без цього узгодження неможливо затвердити взаємних між Римом і державним польським правлінням.

Наступну поїздку — по Італії відбував кардинал Зевастіан Баджиджо. Про неї обширно звітує журнал Ватиканського радіо від дня 11-червня ц. р. у формі довгого трисерійного інтерв'ю. Характеристичні місця цього інтерв'ю цікаві і для нас та нашої Церкви. Вже за самого введення до папства підписується так: "Варто є і остерігати згідно в тому, коли стверджують глибоку католицьку вірність польського народу. Це факт, що його відносно політичної близькості Церкви і населення так у минулих часах, як і в сучасності, Кард. Баджиджо, повернувшись зі своїх відвідан у Польщі, наволе підтверджує таку дійсність, як вийняткове свідчення".

Таке щире признание особливого свідчення польського народу Христовій вірі і спостереження тісного пов'язання Церкви і народу з нашого боку можемо тільки привітати. Жаліємо тільки, що про ті самі феномени, наприклад, в українському народі та про особливі свідчення серед інших, багато важких умов, про свідчення аж до ісповідництва й мучеництва включно, зважало умовчати, чи "не добується". Жаліємо з того приводу та водночас хочемо зирнути, що знайдеться церковної достойності, які так само щиро й відверто заговорять...

Суть усієї справи ось у чому: поїздка Казаролі дала доказ спаяності всього польського єпископату довічною примасою Польщі та підтвердила, що без єпископату й віруючого народу, що його підтримує, неможливо вирішувати ж і т т бових справ Церкви навіть тоді, коли таке положення не вкладається у генеральний план дипломатії найвищого церковного центру. Феномен спаяності і консеквентної дії в умовах комуністичного режиму незвичайно характерний для Католицької Церкви в Польщі, коли вистіла до уваги, що Церква згідно своїй традиції не є помісником Першого, такою, як українська Церква, приналежна до східного християнства, де окремі Церкви за своїм канонічним правом і за своїм розумінням природи Церкви мали б утілювати більшу свободу у самоуправлінні та в спаяності своєї ієрархії. Монсеньйор Пожиджі перебував у Польщі цілий місяць, прослідкуючи настрої і можливості, нормалізування життя між комуністичним правлінням з одного боку, та Католицькою Церквою — з другого. Крім цього його завданням було узгодити також цілий ряд питань між Римом і польським єпископатом. Без цього узгодження неможливо затвердити взаємних між Римом і державним польським правлінням.

Наступну поїздку — по Італії відбував кардинал Зевастіан Баджиджо. Про неї обширно звітує журнал Ватиканського радіо від дня 11-червня ц. р. у формі довгого трисерійного інтерв'ю. Характеристичні місця цього інтерв'ю цікаві і для нас та нашої Церкви. Вже за самого введення до папства підписується так: "Варто є і остерігати згідно в тому, коли стверджують глибоку католицьку вірність польського народу. Це факт, що його відносно політичної близькості Церкви і населення так у минулих часах, як і в сучасності, Кард. Баджиджо, повернувшись зі своїх відвідан у Польщі, наволе підтверджує таку дійсність, як вийняткове свідчення".

Стефанія Левченко

ІСТОРІЯ ОДНІЄЇ КАРТИНИ

(„Ой у полі жито” — картина мистця Петра Холодного, старшого)

На світовій Виставці в Чикаго в 1933 році була з мистецькому відділі виставлена одна картина кисти мистця Петра Холодного, старшого, що називалася „Ой у полі жито”. Власність, сотника Мирона і його дружини Любої Лудських, з часом картина правдоподібно перейшла на власність одного з музеїв в Чикаго. Памі Лудських, наша довголітня сусідка і приятелька, що не давно померла в Торонті, не могла мені подати, де тепер згадана картина находиться. А прислала мені знімку з картини, нечітку, що не надавалася до репродукції. На картині зображений збитий козак, лежить на землі, а біля нього три дівчини, кожна з них своєю поставою і виразом обличчя виявляють різні почування з причини його смерті. Направо від козака біла береза і лісок. Картина цілком цікава тим, що малював її відомий мистець Петро Холодний, старший, як також і тим, що до збитого козака і дівчини позував загальновідомий і заслужений полковник Олександр Шпаловал, наш прирваний „уйко”, який помер 13-го травня 1972 року на своєму хуторі.

Полковник Олександр Шпаловал, людина незвичайно чесного і шляхетного характеру, щирий і безкомпромісовий патріот, що фанатично любив Україну і всією душею болів її поневоленням, понад 27 років літував зі мною, листовуючи в листах свої спогади з часів визвольної війни, його особисті погляди і перекокання, що відзеркалюють його заставлення до тодішньої і сучасної політичної ситуації на Україні.

В одному з листів з дня 12-го серпня 1956 р. дослівно написав про згадану картину так: „Захотілося мені трохи поговорити з Вами, пригадати децю, тоді до мене з іншого світу надійшла вістка, що великий приємно мене зворушила. Я тоді, одержав від вас листа небуденного змісту. В перших хвилинах, коли надивидку прочитав його, воскресив в мене захоплюючі спогади, а в хотів відразу їх боляй колективно нахилити на папір і писати Вам, хочу тепер сказати... в тім листі Ви, Стефо, описуючи, як Ваш тоді — душпастир дбав про красу Божих храмів, сказав, що в його церкві запрестольний образ Матері Божої малював визначний мистець Петро Холодний, старший. Він є і творець знаменитого образу „Ой у полі жито”... на тему відомої козацько-побутової пісні. Про прочитав це місце у Вашому листі, мимовільно розхвилювався від згадки, що блискучо висловився в моїх пам'яті. Цього ніхто не знає і мабуть самий покійний тепер мистець-малар не знав уважав цього у своїх записках.

Три роки тому на своєму хуторі в степі Мейн помер трагічно наш дорогий приятель і уїко полковник Олександр Шпаловал. Нехай оди моя згадка про нього буде скромною квіткою незбудукою на його самітну могилу.

Можє ж, треба же якісь документи? Можє бути й черга така, що не дочекаєшся до вечора. Можє бути, що переказ прийшов, а грошей на пошту нема (таке траплялося дуже часто). Можє, можє...

Але тривожні й сумніви бездієстві. Пошта невідомо, черги нема, а гроші є. Одержую гроші і самий переказ, у якому на спеціальну для дописки підведомою місці кілька теплих слів подяки і щирих побажань.

(О, мила, чесна жінко! Де ти тепер? Можє, доля занеся і тебе на вигнання? Можє, ой райки потрапляти й у твої руки? Я була б така безмежно рада, коли б ти прочитала їх і відгукнулася! Ти мені, можє сказати, незнайома, але тепер ми зустрілися б, як рідні. Не так, як 42 роки тому на станції у Хвастові, а тепліше, радісніше!)

День стояв дуже холодний і вітряний. Калабан під ногами почав затігати лід. У повітрі відчувалося наближення зими. Але я не відчувала холоду, бо йшла швидко — спішилася на базар.

І липінь тут мене чекало розчарування: на торговцях вже майже порожньо, холода, зять нема — взагалі, можє сказати, нічого нема. Але звідки така сміливість, головокружко-анетичний запах? Ага, он стоїть янєс жінка, видас комусь задуку і щось прикривав в лозяному кошику.

Спішу до неї.
— Що це у вас, тіточко?
— Пірїжки, миленька, пірїжки.
— З чим?
— А з бешкетами, голубко, з бешкетками.
— По чому?
Жінка нахилив тіку.
— Що ви, тіточко?! Та це ж дороге!
Торгуватися на базарі — закон. Продавць можє і не поступитися з названою ціною, але, коли він її заплата відразу без торгу, не буде вас шанувати.

(Продовження буде)

ВІНДЗОРСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПОШИРЮЄ УКРАЇНСЬКІ КУРСИ

Віндзор, Канада. — Відділ Німецьких та Слов'янських Студій на Віндзорському університеті четвертий рік продовжує навчання українських студій, які вже поширені до шести курсів та глибокої спеціалізації в програмі наукового ступеня бакалавра.

В академічному 1975-76 році викладаються наступні курси: УКР. 040 — Початковий курс укр. мови — проф. д-р М. Цап (віт. чета, 4-6 год.), УКР. 111 — Середній курс укр. мови — м-р Л. Прахович (серед. 7-9 год.), УКР. 200 — Перегляд укр. культури — проф. д-р М. Цап (візитор, 7-9 год.) (авіаподорож в англійській мові), УКР. 211 — Вищий курс укр. мови, I — проф. д-р Д. Кислиця (четвер, 7-9 год.).

Студенти від 18 до 75 років записуються на ці курси. Старші студенти (60 років або більше) приймаються на курси безплатно. Викладається нагальний недостаток і потреба кваліфікованих учителів української мови в школах м. Віндзора й околиці, і тому зазначається вчителів середніх та публічних шкіл, які навчаються на українські курси в університеті. Факультет Освіти Віндзорського Університету готує вчителів у методології навчання української мови й даватиме свідоцтво дозволу викладати в державних школах — інформуйте Раду Українських Студій, яка має п'ять стипендій для студентів укр. студій. Рада просить студентів реєструватися на вище подані курси.

звертаючись до: University of Windsor, Office of the Registrar, Windsor, Ont. N9B 3P4 Ph. 253-4232, Ext. 203.

Віндзорські середні школи

Віндзорський Відділ Освіти продовжує давати української мови у вересні студентам 10, 11, 12 та 13 класів і дорослим. Навчання відбуватиметься від 7 до 9:30 год. у Windsor High School of Commerce, 441 Teesumseh Rd. East.

В програмі даватимуться наступні акредитовані курси: Українська 350 — Початковий курс української мови (кредит 11-1 класів); Українська 450 — Середній курс української мови (кредит 12-1 класів); Українська 550 — Вищий курс української мови (кредит 13-1 класів).

Для позначення

1. Початковий розмовний курс української мови;
2. Середній розмовний курс української мови (продовження першого курсу).

Навчання обох курсів відбуватиметься за допомогою методу "Чайлтона" від 7 до 9 год., один вечір тижнево в W. D. Lowe Secondary School, Parent Avenue and Giles Blvd.

Зацікавиться молоді і старші, а особливо учні середніх, публічних та церковно-громадських шкіл записуватися на курси українських студій. За додатковими інформаціями звертайтеся до Ukrainian Studies Council, 2919 Glenwood Ave., Windsor, Ont., N9E 2X7. Тел.: 966-2348, 966-3345, 969-0847.

Молодечі організації в Бостоні відзначили 25-річчя смерті Тараса Чупринки

Неділя 22-го червня ц.р. так як в попередньому році, так і цього, молодечі організації Плати і СУМА в Бостоні спільно при співучасті місцевого Відділу УККА та Відділу ООЧСУ, в рамках Свята Героїв алаштували відзначення 25-ї річниці героїчної смерті Головного Команданта Української Повстанської Армії, с.п. ген. кор. Тараса Чупринки — Романа Шухевича.

Святочну програму розпочав о. год. 9-й Богослужбам в українській католицькій церкві Христа Царя та в українській православній церкві св. Андрія Первозваного, Після Богослужбів поїхав до церкви та українськими й американськими прапорами, відділами Плати та сумівської молоді і зібраними громадянами перейшли на церковну площу Христа Царя, де перед символічним могилою з безсмертним хрестом, вночі пахощами відправили парохом о. полк. Іосиф Скудський — парох УККА та о. протоієрей Микол. Пашолок — парох української православної церкви в Бостоні, з обох сторін могили стояли у два ряди виступили, уніфіковані відділи молодечих організацій на чолі з українським, американським та організаційними прапорами.

Другу частину програми розпочав святочним Апелем, що його відкрив Володимир Гетманський, голова СУМА, та вивішеними американського та українського прапорів під командою старшого п. сен. Якова Шегрина, на високих щоглах площі. Церемонію піднесення прапорів додали по три хорунжі з обох молодечих організацій, при чому зібране громадянство співало "Боже Великий Творче Веселий".

Після святочного звіту, що його подав В. Гетманський, голова СУМА, та старший п. сен. Я. Шегрин, відчитав вночі наказ — для вшанування 25-річчя трагічної смерті Т. Чупринки та всіх Героїв, що віддали життя за волю України. Після цього відбулася церемонія відзначення членів молодого й старшого козацтва та ви-

іж. Михайло Вінтоні

В МІОНХЕНІ ПРИ УВУ...

(Закінчення зі стор. 1-6)
кід території і що — за висловом Бердника — треба пропагувати космічну ідею України з функцією лунних між західним і східним світом. Конференція запропонувала Управі ЦЕСУС-у проголосити день 29 січня, тобто Крутинську річницю, Днем солідарності українського студентства у вільному світі з рухом опору в Україні. Управа ЦЕСУС-у має розробити план і ряд акцій, які треба виконати в цей день скоординовано по цілому світі.

Студенти Європи схвально зустріли всі почини Комітету Оборони В. Мороза і допоможуть поширювати інформацію про українських борців за людські й національні права, включаючи на індивідуальній базі в праці Міжнародної Амністії по своїх країнах.

Діаспора України

З цілого вахляра проблем, які постоють за перебування в діаспорі, розглянуто окрема організаційне завершення УКЦ Патріярхатом, проблемі творення специфічної діаспорної української культури. Від імені українських музичних педагогів проф. Л. Жук закликав студентів цілуватися і поширювати творчість авангардної музики в Україні, т.з. шестидесятих років української музики, яких також доведено до мовчання. Рішено створити окремі референтури студентів — мистців після родів мистецтва з метою об'єднання мистців з творчістю молодих мистців в Україні і пропагування їхніх творів на Заході.

Головним рушієм в боротьбі за спільну асиміляцію та в творенні великих діл українського студента в діаспорі є віра у велике призначення. Тільки з сильною вірою у велике призначення можна доклати великих діл з перспективою на успіх.

Нові завдання ЦЕСУС-у

Конференція рівнож обговорила нові завдання, які стоять перед Управою. ЦЕСУС-у на внутрішньому й зовнішньому відтинку. Постановлено, щоб ЦЕСУС

Юрій Синельник здобув ступінь доктора медицини

Д-р Ю. Синельник

Нью Йорк, Н. Й. — Д-р Юрій Синельник, син Григорія та Ірени Синельників, замахався в містечку Берлін, Н. Дж., одержав ступінь доктора медицини минулого травня під час градаційних церемоній медичної школи університету Темпл у Філадельфії. Негайно після закінчення студій д-р Ю. Синельник та його дружина Ненсі відбули вакаційну подорож по Швейцарії та Австрії, відвідуючи в цій останній країні місце народження цього молодого українського професіоналіста. Починаючи від 1-го серпня ц.р., д-р Синельник відбу-

ває резидентуру при шпиталі Св. Вінсента в Нью Йорку. Д-р Синельник, якому 26 років, закінчив середню освіту в Моррісаві, Н. Дж., та вступив на медіку в університет Колорадо. Бувши ще середньошкільником, він учасник до школи українського права при українській православної церкві св. Покрови у Філадельфії. В університеті Колорадо д-р Синельник був відзначений студентом впровадження чотирьох років студій, які він закінчив з відзначенням в 1971 році, і вже осінню того року вступив на медичні студії в університет Темпл.

Батьки д-ра Синельника родом з Коломак, Харківщина. Опинившись після воєнної завірюхи в Австрії, вони в 1950 році переїхали до ЗСА і з часом поселилися на постійно в Берліні, Н. Дж. В 1954 році п. Синельник, маючи заощаджених тяжкою працею 250 дол., відкрив власне будівельне підприємство. Після тихих початків підприємство розрослося до великих розмірів і сьогодні п-во Синельники належать до чималої вже групи заможних українців на цьому континенті. Їхній молодий син Олександр с на четвертому році студій в університеті Колорадо і після закінчення студій планує вступити до правничої школи. Григорій Синельник є членом 25-го Відділу УНСОЮЗУ.

На Союзіні відбулися...

(Закінчення зі стор. 1-6)
могли тим батька-сина, Ігоря і Олега Соханів, вислідом 3-6, 6-2, 6-3. Після закінчення турніру в неділю по полудні, нагородили Соханів вручили фіналістам: головний предсідник турніру на цій оселі УНСОЮЗУ Носип Лисогір, до речі сам учасник турніру, управитель Союзіні Володимир Квас, інж. Роман Ракочий, ст., та ред. Зенон Синилюк. Провідником турніру був інж. Р. Ракочий, секретарем Я. Рубель. Чергові турніри на Союзіні це — спеціальний турнір для учасників тенісних таборів на цій оселі УНСОЮЗУ, субота і неділя, 23-24 серпня, і великий крайовий змагання, від п'ятниці до понеділка, 29-го серпня до 1-го вересня, 1975 р.

Вшановуючи пам'ять
бл. п. Павла Вірського
визначного українського хореографа, який зробив великий внесок у історію нашої культури, ставлячи українську пісню і танок на світову арену — складаємо 20.00 доларів на Комітет Оборони Валентина Мороза.
Каліфорнія
Наталя КОМЕНЕЦЬКА

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
бл. п. ІВАНА КАЛЬМУКА
який відійшов у Вічність 14-го червня 1974 року, по тяжкій недугі у Вайтсмані, Н. Й. буде відправлена
Панахида
у православної церкви
СВ. ТРОИЦІ в НЬО ЙОРКУ, Н. Й.
при Брум вулиці
Про молитви просить —
дружина — **ЮСЕНА КАЛЬМУК**

Замість квітів на могилу
бл. п.
проф. д-ра Миколи Чубатого
на Патріарший Фонд
складають 25.00 доларів
інж. Мирослав і Ірина КОЛТУНЮКИ

Замість квітів на свічку на могилу
бл. п. Василя Гусара
складаємо 20.00 доларів
на Катедру Українства при Гарвардському Університеті.
Марія і Христоса ВЛАЖЕНКО

ВІП. Родні, висловлюємо глибоке співчуття.
ОСВЯДОК НАЗКОВОГО Т-РА ім. ПЕВЧЕНКА
в ОУАНО
у великій скорботі повідомляємо Членство НТЦП, що нещадно для 25-го липня 1975 року відійшов у засвіти
МАТТЕР ФІЛЬ, ЧЛЕН-КОРЕСПОНДЕНТ НТЦП
бл. п. МИХАЙЛО ЖДАН
один з найбільш активних наших членів.
Опечалений Родні, висловлюємо глибоке співчуття.
(1821-1971) Комітет українців

7-й ЛЕМКІВСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ
відбудеться
16 і 17 серпня 1975 року
в ЛЕМКО ПАРКУ — МОНРО, Н. Й.
при участі місцевих хорів і танцювальних ансамблів, з гостинним виступом Г. Красуля, соліста Київської Державної Опері, Діана Тамарі, солістки Львівської Державної Опері, Зубанів Олені, виконавців лемківських народних пісень зі Львова, Колятник Наталки, піаністки Київської Державної Опері.
Початок 16-го серпня, о год. 2-й по пол., а 17-го серпня, о год. 12-й дня.

БРАТСТВО СВ. СТЕФАНА,
221-й ВІДДІЛ УНСОЮЗУ в ЧІКАГО, ІЛЛ.
повідомляє Членів Відділу, в якому довгі роки віддаючи працював та його розбудовував бл. п. Тарас Шпінкула і його дружина Марія, що

дівидендові чеки
можна отримати кожної неділі в годинах від 10-ї ранку до 1-ї по полудні в Домі УНСОЮЗУ. Проситися Членів принести зі собою членські платіжні книжечки для встановлення та обслуговування. Якщо Членів невідомо прибути до Дому УНСОЮЗУ, проситися їх звертатися до новообраної фінансової секретарки Відділу на адресу: **MRS. HELEN KARACHEWSKI**
834 N. Oakley Blvd., Chicago, Ill. 60623
Всі Членів проситися зарплатити заборгованості, щоб Відділ міг розраховуватися на час із Головною Канцелярією.

Галина Карачевська, фін. секретар

МОЛОДА ДУМКА
визме участь у
КОНЦЕРТІ з нагоди 65-ЛІТТЯ УРСОЮЗУ
на Оселі ВЕРХОВИНА у ГЛЕН СПЕН, Н. Й.
в НЕДІЛЮ, 17-го СЕРПНЯ 1975 РОКУ
Управа хору просить всіх Членів прибути туди на пробу о год. 2-й по пол., а концерт відбудеться о годині 4-й по пол.

ЗАРАД ОСЕЛІ СУМА в ЕЛЕНВІЛІ, Н. Й.
повідомляє, що
в суботу, 16-го серпня 1975 р.
о год. 8-й вечора
відбудеться

ГОСТИНИЙНИЙ ВИСТУП
вокального тріо СУМА "СОЛОВ'ЯКИ" з Філадельфії під мист. кер. проф. ЗОІ МАРКОВИЧ та при співучасті письменника-гумориста ІВАНА БЕРНИЦЬКОГО-ІКЕРА.

Год. 9:30 вечора відбудеться
Забава з Танцями
при звуках ансамблю "ВИПИВКИ"
КОНЦЕРТ і ЗАБАВА відбудеться в модерно охолодженой новій святлиці.
До численної участі запрошуємо Громадянство та Молодь.

Федеральна кредитова кооператива "Самопоміч"
в Нью Йорку.
Позички:
1. Студентські.
2. НА АВТА.
3. НА СПОРТОВИЙ.
4. НА ВЕСІЛЯ, ВАНАЦІЇ, ПОДОРОЖІ.
5. НА РУХОМІ ДОМИ (ТРЕЙЛЕРИ).
6. НА БУДИНКИ (МОРТГЕДЖІ).
7. НА ХАТНЕ УСТАТКУВАННЯ.
Позички на низькій відсоток до ставки в довідних райсах.
Self Reliance (NY) Federal Credit Union 108 Second AV. New York, NY. 10003
Т.Е. (212) 473-7310

Округи УНСОЮЗУ Стейту Нью Джерзі
ПЕРТ АМБОН, НЮАРК, HUDSON COUNTY і ПАССЕНІ
— влаштовують —
в неділю, 7-го вересня 1975 р.
години 1-ї по полудні
в Українському Солі, Бавінд Брун, Н. Дж.

СТЕЙТОВИЙ ДЕНЬ УНСОЮЗУ
ПРОГРАМА ДНЯ:
АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ ім. ПЕСІ УКРАЇНКИ в Сант Бавінд Брук, ПЛА "КОБЗА" з Пассені, НАЦІОНАЛЬНА ТАЦІ, ГРА НА БАНДУРИ ТА РІЗНІ РОЗВАГОВІ НЕСПОДІВАНКИ ДЛЯ МОЛОДІ.
ЗАБАВА при звуках оркестри "ВИПИВКИ" — Б. ХОМУТ

ДО УЧАСТІ ЗАПРОШУЄТЬСЯ
ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО
ТА ЧЛЕНВ СОЮЗОВІЦВ
УСІХ ДОВКОЛИШНІХ МІСЦЕВОСТЕЙ
СТЕНІВ НЬО ДЖЕРЗІ, НЬО ЙОРКУ
І ПЕНСІЛЬВЕНІ.

правничому журналі — „Міжнародному журналі правничих бібліотек“ займає майже половину цього видання, що визначає вже її вагість. Декан Правничої Школи Пенсильванського Університету привітав успіх

ПАСОЕВІК, Н. Д. К. Місчині збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42 Відд. о год. 2-й по пол. в УНДомі, 237 Hope Ave. Простіть чл. прийти. — В. Марущак, рек. секр.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

**БУДЬТЕ ГОРДІ СВОГО ПОХОДЖЕННЯ! ЗАКУПІТЬ СОБИ ТА СВО-
ІМ ЗНАЙОМИМ СПОРТОВУ СОРОЧКУ З УКРАЇНСЬКИМИ
ЕМБЛЕМАМИ.**

РОЗМІРИ
ДЛЯ ДОРΟΣЛИХ:
32-36 S
38-40 M
42-44 L
46 XL
ДЛЯ МОЛОДІ:
10-12 M
14-16 L

J & M Sports
ПРОСЛАВ КУР'ЄС —
ВЛАСНИК
2327 W. Chicago Avenue
CHICAGO, Ill. 60622
(312) 233-2422

\$5.00
Емблема 8 кольорова

\$5.50
СИНЬ-ЖОВТА

СINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2478
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel. 674-3680
Директор ПОСНІФ
ЕНКОВСЬКИЙ
Завжди адекватним по-
хоронів в камінь, коло-
дешевих в кожних райони
міста. Похорони по міні-
мальних цінах.

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS'
184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУН

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОВНИКІВ.
СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТА-
РЯХ І НА ОБ. АНДРІЯ В С. БАВЕНД БРУК, НЬО ДЖЕРЗІ.

GRANITE • MARBLE • BRONZE

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
MCNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
Clifton, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz —
J. J. McNERNEY
Funeral Directors
Chapels available through-
out the Metropolitan Area.

ТАРЗАН, Ч. 7345. Тарзан прощається з приятелями

IT'S ALWAYS DIFFICULT TO LEAVE GOOD FRIENDS... BUT LEAVE I MUST!

MY GRATITUDE GOES WITH YOU, TARZAN!

...AND OUR LOVE TO IT! MAY HE BE ETERNALLY HAPPY WITH HIS NEW FAMILY!

U.S. AIR FORCE

Copyright © 1963 by United Feature Syndicate, Inc.

IT'S AMAZING, DEAR HUSBAND, THAT YOU, THE COMMANDER OF THIS VAST COMPLEX, CALLS ON A MAN WHO LIVES THE PRIMITIVE, SIMPLE LIFE TO SOLVE A PROBLEM!

THAT'S THE STORY OF THE AGES!

Завжди важко розставати-
ся з добримі приятелями,
але я таки мушу вас зали-
шити!

Я ще раз висловлюю тобі
мою подяку, Тарзане...
...А ми передаємо через
тебе нашу любов Івові! Щоб
він назавжди був щасливим
посеред його нової родини!
Дивно, дорогий чоловіче,
що ти, комендант цієї вели-
кої і скомплікованої бази,
мусів звертатися о поміч до
людина, яка живе примітив-
ним і нескладним життям!
По відношенню до ситуації